

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การพัฒนาประเทศให้มีความเจริญก้าวหน้า ต้องอาศัยกำลังคนเป็นปัจจัยสำคัญ โดยที่
กำลังคนเหล่านั้นต้อง เป็นคนที่มีคุณภาพ ซึ่งคุณภาพของคนขึ้นอยู่กับการศึกษา (ไพจิตร เอื้อทวีกุล,
2522) ถ้าประเทศใดมีพลเมืองที่ได้รับการศึกษาเป็นส่วนใหญ่แล้วประเทศนั้นก็สามารพัฒนาได้
อย่างรวดเร็ว การศึกษาเป็นบันไดขั้นแรกที่จะนำไปสู่การเรียนรู้ ความเข้าใจและความสามารถ
ในการแก้ปัญหาต่าง ๆ (อัจฉรา สุชาภรณ์, 2530) เป็นที่ยอมรับกันทั่วไปในทุกประเทศว่า
การศึกษาเป็นส่วนหนึ่งของการพัฒนาคุณภาพชีวิต (สำนักงานคณะกรรมการประถมศึกษาแห่งชาติ,
2529) ทั้งใช้ในการวัดระดับการพัฒนาประเทศ และการวัดความเจริญของชาติต่าง ๆ ตาม
หลักสากล ถือเอามาตรฐานการศึกษาเป็นเกณฑ์ (เกษม ศิริสัมพันธ์, 2525) การศึกษาจึงเป็น
องค์ประกอบที่สำคัญยิ่งประการหนึ่งในการพัฒนาสังคมทุกด้าน การพัฒนาประเทศจะมีผลและมี
ประสิทธิภาพไม่ได้ หากไม่พัฒนาคน หรือพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ มนุษย์เป็นองค์ประกอบสำคัญ
ของสังคม ถ้าไม่พัฒนาองค์ประกอบสำคัญอันนี้แล้ว การพัฒนาด้านอื่นคงจะไม่ได้รับผลสำเร็จ
แน่นอน (เมธี ปิยะคุณ, 2532)

จากความสำคัญของการศึกษาดังกล่าว รัฐบาลจึงได้จัดการศึกษาออกเป็น 4 ระดับ
คือ ระดับประถมศึกษา ระดับมัธยมศึกษา ระดับอุดมศึกษา และการศึกษานอกโรงเรียน ในระดับ
การศึกษา 4 ระดับนี้ ระดับมัธยมศึกษาเป็นระดับที่อยู่กึ่งกลางระหว่างประถมศึกษากับอุดมศึกษา
ซึ่งเป็นการจัดการศึกษาให้กับเยาวชน อายุระหว่าง 12 - 16 ปี อันเป็นวัยที่อยู่ระหว่าง

การเปลี่ยนจากวัยเด็กเป็นวัยผู้ใหญ่ ดังนั้นการจัดการศึกษาระดับนี้ จึงถือว่ามีผลสำคัญอย่างยิ่ง เพราะเป็นหัวเลี้ยวหัวต่อของนักเรียนที่ต้องตัดสินใจเลือกการดำเนินชีวิตอย่างไรต่อไป เมื่อจบชั้นมัธยมศึกษาแล้ว หนึ่งกำลังคนที่ได้จากการผลิตของการศึกษาระดับมัธยมศึกษา เป็นกำลังคนกึ่งทักษะ (Semi - Skill Labour) อันเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศที่ต้องการคนระดับกลาง หากการจัดการศึกษาระดับนี้มีประสิทธิภาพ ก็จักสามารถผลิตประชากรที่มีคุณภาพออกมาได้ เชื่อได้แน่ว่าการพัฒนาประเทศทุกสาขาอาจจะเจริญก้าวหน้า และดำเนินไปได้ราบรื่น (กระทรวงศึกษาธิการ และ สำนักนายกรัฐมนตรี, 2523)

ปัจจุบันกรมสามัญศึกษา มีหน้าที่รับผิดชอบ ในการจัดและส่งเสริมการศึกษาในระดับมัธยมศึกษา โดยมีโรงเรียนมัธยมศึกษา ในสังกัดกระจายอยู่ทั่วประเทศ ทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค (กรมสามัญศึกษา กองแผนงาน, 2529) ซึ่งกรมสามัญศึกษาได้พยายามจัดการศึกษาระดับนี้ให้เจริญก้าวหน้าและทั่วถึงทั้งยังได้พยายามแก้ไขข้อปัญหาที่เกิดขึ้นให้ลุล่วงตลอดมา แต่ยังไม่อยู่ในระดับที่น่าพอใจ โดยเฉพาะปัญหาในด้านคุณภาพการศึกษาและประสิทธิภาพการบริหารงาน (สถาบันพัฒนาผู้บริหารการศึกษา, ม.ป.พ.) จากการตรวจสอบคุณภาพการศึกษาของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ พบว่าคุณภาพของการศึกษา ในระดับมัธยมศึกษา ยังไม่เป็นที่น่าพึงพอใจ (กระทรวงศึกษาธิการ กรมวิชาการ, 2533) และสอดคล้องกับผลการประเมินคุณภาพการศึกษาของหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา ซึ่งทำการประเมินคุณภาพการศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษา กรมสามัญศึกษา ปีการศึกษาเดียวกัน (กรมสามัญศึกษา หน่วยศึกษานิเทศก์, 2533) ทั้งนี้ อาจเกิดจากปัจจัยหลาย ๆ ด้าน เช่น ปัจจัยด้านตัวครู นักเรียน ผู้บริหาร การบริหารหลักสูตร การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การนิเทศการศึกษา บรรยากาศในโรงเรียน และสภาพโรงเรียนที่แตกต่างกัน (กระทรวงศึกษาธิการ กรมวิชาการ, 2531)

ตามนโยบายการปรับระดับคุณภาพการศึกษาให้ได้มาตรฐานใกล้เคียงกันนั้น ได้มีการติดตามประเมินผลการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 และหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 พบว่า โรงเรียนประสบปัญหาต่าง ๆ อาทิ (กรมสามัญศึกษา หน่วยศึกษานิเทศก์, 2531)

ปัญหาเกี่ยวกับ การนำหลักสูตรไปใช้ เช่น ครูไม่เข้าใจความต้องการของหลักสูตร
ครูขาดความสามารถเฉพาะด้าน

ปัญหาเกี่ยวกับการประเมินผล เช่น ครูไม่เข้าใจระเบียบวิธีการประเมินผลตามแนว
การใช้หลักสูตร ปัญหาเกี่ยวกับสภาพการปฏิบัติการสอนของครู เช่น ครูยังไม่เปลี่ยนแปลง
พฤติกรรม ครูยังเป็นศูนย์กลางการเรียนการสอนครูขาดเทคนิคการสอนใหม่ ๆ

ปัญหาเกี่ยวกับอุปกรณ์การเรียนการสอน เช่น การขาดแคลนอุปกรณ์การสอนที่ต้องการ
ไม่มีแผนการใช้อุปกรณ์ร่วมกัน

ปัญหาเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนต่ำ

จากผลการวิเคราะห์หาสาเหตุของปัญหาจากรายการความต้องการจำเป็นทาง
การศึกษาของเขตการศึกษา 1 (หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 1, 2535)
พบว่า สาเหตุที่ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนอยู่ในระดับต่ำ โดยเฉพาะวิชาหลักเช่น
วิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ ภาษาไทย ภาษาอังกฤษหรือแม้แต่วิชาศิลปศึกษามีสาเหตุหลายประการ
ด้วยกัน ได้แก่ 1. บุคลากร เป็นปัญหาเกี่ยวกับผู้บริหาร ครูและผู้ปกครองนักเรียน เริ่มตั้งแต่
การที่ผู้บริหารขาดการนิเทศติดตามผลให้ความสนใจด้านวิชาการ และจัดงบประมาณสนับสนุน
ทางด้านนี้น้อย การเสริมแรงและสร้างขวัญกำลังใจ ยังขาดประสิทธิภาพ อีกทั้งยังมีความเข้าใจ
หลักสูตรไม่เพียงพอ ทางด้านตัวครูเองก็มีปัญหาที่ไม่ถนัดวิชาที่สอนเฉพาะบางวิชาในโรงเรียน
เพราะบุคลากรไม่เพียงพอ ไม่เข้าใจหลักสูตร ไม่ใช้แผนการสอนเพราะไม่มีการทำแผนการสอน
ครูมีจำนวนคาบสอนที่มาก ขาดขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงาน ประกอบกับครูเองก็ยังขาดทักษะ
ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับจุดประสงค์ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับผู้ปกครอง
ก็มักจะบังคับให้ลูกเรียน ขาดการประสานงานกับทางโรงเรียน ฐานะทางเศรษฐกิจค่อนข้างต่ำ
จึงขาดการเอาใจใส่ 2. การบริหารหลักสูตร ปรากฏว่ายังมีการประชาสัมพันธ์หลักสูตรไม่ทั่วถึง
และไม่สอดคล้องกัน เอกสารหลักสูตรมีไม่เพียงพอ 3. การติดตามประเมินผลการใช้หลักสูตร
ไม่มีมาตรฐาน และวิธีประเมินไม่สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตร นอกจากนี้ปัญหาความ
ต้องการด้านอื่น ๆ หรือสภาพแวดล้อมของโรงเรียนแต่ละโรงเรียนก็แตกต่างกันออกไป การให้

คำปรึกษาหารือ การเสนอแนะแนวทางสำหรับการแก้ปัญหา ตลอดจนการให้ความช่วยเหลือดูแลในด้านต่าง ๆ กระทำได้อย่างราบรื่นและได้ผลไม่ต่ำกว่าที่ควร ศึกษานิเทศก์เองก็ไม่สามารถวิเคราะห์ และเข้าใจปัญหาที่หลากหลายเหล่านั้นได้ต้องแท้ เป็นผลให้การดำเนินการนิเทศและการนิเทศภายในไม่บรรลุผลสัมฤทธิ์ดังปรารถนา ซึ่งสอดคล้องกับผลการประเมิน การปฏิบัติงานของโรงเรียนมัธยมศึกษา ในเขตการศึกษา 1 ตามความเชื่อ จุดเน้นและสิ่งละอันพันละน้อยของกรมสามัญศึกษา ปีการศึกษา 2534 ซึ่งประเมินโดยหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 1 เช่นเดียวกันพบว่า โรงเรียนมีการดำเนินการนิเทศภายใน ได้ประสิทธิภาพไม่เท่าเทียมกัน (หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 1, 2535) เพื่อแก้ปัญหาและอุปสรรคเหล่านี้ได้รับการแก้ไข กรมสามัญศึกษา จึงได้กำหนดนโยบาย การพัฒนาการศึกษา ระยะที่ 7 (พ.ศ.2535-2539) ไว้ 8 ข้อ ดังต่อไปนี้(กองแผนงาน กรมสามัญศึกษา, 2534)

1. นโยบายด้านการศึกษาเพื่อพัฒนาบุคคล
2. นโยบายด้านการศึกษาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
3. นโยบายด้านการศึกษาขั้นพื้นฐาน
4. นโยบายด้านเครือข่ายการเรียนรู้
5. นโยบายด้านการศึกษาเพื่ออาชีพ
6. นโยบายด้านพัฒนาครู อาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา
7. นโยบายด้านการบริหารและการระดมสรรพกำลังเพื่อจัดการศึกษา
8. นโยบายด้านระบบสารสนเทศเพื่อการพัฒนาการศึกษา

นอกจากนี้ กรมสามัญศึกษาได้ประกาศทิศทางการจัดการศึกษาของกรมสามัญศึกษาตามความเชื่อของกรมสามัญศึกษาไว้เป็นแนวทาง ในการปฏิบัติงานของโรงเรียน และหน่วยงานเพื่อดำเนินการ ดังต่อไปนี้

1. กรมสามัญศึกษาเชื่อว่านักเรียนเป็นหัวใจของการจัดการศึกษา
2. กรมสามัญศึกษาเชื่อว่าบรรยากาศและสิ่งแวดล้อมที่ดีของโรงเรียนจะช่วย

เสริมสร้างความคิด จิตใจ และคุณธรรมอันพึงประสงค์ได้

3. กรมสามัญศึกษาเชื่อว่าโรงเรียนที่ดีจะต้องไม่แปลกแยกจากชุมชน
4. กรมสามัญศึกษาเชื่อว่าการร่วมให้คำปรึกษา การมีสวัสดิการจะทำให้

การปฏิบัติงานมีประสิทธิภาพสูง จึงมุ่งให้มีการนิเทศ ติดตามผลและการสนับสนุน

จากนโยบายด้านพัฒนาครูอาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา นโยบายด้านการบริหาร และการระดมสรรพกำลัง เพื่อจัดการศึกษาและความเชื่อของกรมสามัญศึกษาข้อที่ 4 ได้กำหนดให้มีมาตรการ เร่งพัฒนาและสนับสนุนส่งเสริม การนิเทศการศึกษา การจัดการศึกษาที่มีคุณภาพ ซึ่งแต่เดิมเรามักเข้าใจกันว่า การนิเทศการศึกษาเป็นหน้าที่ของศึกษานิเทศก์และผู้บริหารเท่านั้น ครูไม่มีหน้าที่นิเทศการศึกษาจึงเป็นเหตุให้ผลการเรียนการสอน หรือผลรวมของงานด้านวิชาการ ของโรงเรียนไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร แต่ในปัจจุบันงานนิเทศการศึกษามีความสำคัญมากขึ้น เพราะความเปลี่ยนแปลงและความก้าวหน้าทางการศึกษา ตลอดจนการขยายตัวด้านขนาดของ โรงเรียน ทำให้บุคลากรในโรงเรียน มีจำนวนเพิ่มขึ้นกว่าแต่ก่อนมากมาย ดังนั้นการนิเทศ การศึกษาโดยศึกษานิเทศก์ และผู้บริหารการศึกษาจึงไม่เพียงพอ ด้วยเหตุนี้การจัดการนิเทศ การศึกษาจากภายในโรงเรียน จึงมีความสำคัญมากกว่า เพราะผู้ทำหน้าที่นิเทศ เป็นผู้ที่อยู่ใน โรงเรียนตัวเองอยู่แล้ว และมีความใกล้ชิดกับครูและนักเรียนมากกว่าผู้อื่นย่อมจะมองเห็นปัญหา และช่องทางที่จะนิเทศการศึกษาให้ได้รับผลดีที่สุด (วไลรัตน์ บุญสวัสดิ์, 2528) ซึ่งวิธีการนี้เรียกว่า "การนิเทศภายในโรงเรียน"

การนิเทศภายในโรงเรียนเป็นการนิเทศโดยบุคลากรในโรงเรียนเอง ผู้นิเทศอาจ ได้แก่ ผู้บริหาร ผู้ช่วยผู้บริหาร หัวหน้าหมวดวิชาและหัวหน้าฝ่ายต่าง ๆ ที่โรงเรียนคัดเลือก หรือแต่งตั้งขึ้น การนิเทศภายในที่จะทำให้เกิดประสิทธิภาพสูงที่สุดนั้นจะต้องกระทำอย่างมีขั้นตอน และกระบวนการ และเมื่อนิเทศแล้วจะต้องได้ผลตามจุดมุ่งหมายของการนิเทศซึ่งถือว่าเป็นหัวใจ ของการนิเทศ 4 ประการ คือ (อารียา สุทธิวิสัย, 2528)

- 1) พัฒนาคณะ การนิเทศการศึกษาเป็นการให้คำแนะนำช่วยเหลือ เมื่อนิเทศแล้ว บุคลากร ในหน่วยงานได้รับความรู้ และมีความสามารถ ในการปฏิบัติงานมากยิ่งขึ้น

2) พัฒนางาน การนิเทศการศึกษา เป็นการสร้างสรรค์ วิธีทำงานให้มี ประสิทธิภาพมากขึ้น

3) ประสานสัมพันธ์ การนิเทศการศึกษาเป็นการร่วมมือ สร้างความเข้าใจในการ ทำงานร่วมกัน

4) การสร้างขวัญและกำลังใจ การนิเทศการศึกษา เป็นการสร้างความมั่นใจ ความสบายใจและมีกำลังใจในการทำงาน

นอกจากนี้ การนิเทศภายในโรงเรียน จะช่วยให้เกิดผลดีในการดำเนินงาน ของโรงเรียนหลายประการ คือ

1) เป็นการส่งเสริมกำลังใจ ของศึกษานิเทศก์และผู้บริหารการศึกษา ซึ่งไม่พอที่จะ นิเทศการศึกษาได้อย่างทั่วถึง

2) การนิเทศโดยบุคลากรของโรงเรียนเองนั้น ผู้นิเทศเป็นผู้ใกล้ชิดกับปัญหาที่มีอยู่ ในโรงเรียน ย่อมเป็นผู้รู้ปัญหาได้ดีและแก้ปัญหาได้ตรงจุดกว่าการที่จะให้คนภายนอกมานิเทศ

3) ผู้นิเทศในโรงเรียน มีความคุ้นเคยกับครูอยู่แล้ว ทำให้บรรยากาศในการนิเทศ ทำได้อย่างเป็นกันเอง ไม่ต้องเสียเวลาสร้างความคุ้นเคยเหมือนศึกษานิเทศก์หรือผู้บริหาร ภายนอกโรงเรียน

4) ผู้นิเทศสามารถจะติดตามการปฏิบัติงาน หรือผลการนิเทศได้ตลอดเวลา เพราะ อยู่ใกล้ชิดกัน สามารถทำห้งานดำเนินไปถึงจุดมุ่งหมาย โดยไม่ขาดความต่อเนื่อง

จากความสำคัญของการนิเทศภายใน และสภาพปัจจุบันและปัญหาดังที่ได้กล่าวมาแล้ว จะเห็นว่า การนิเทศภายในโรงเรียนเป็นเรื่องที่มีความจำเป็น และเป็นความต้องการที่จะจัดให้มีขึ้นภายในโรงเรียนให้ได้อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด ดังนั้นผู้วิจัยในฐานะเป็นศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 1 มีหน้าที่รับผิดชอบงานนิเทศการศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษา โดยเฉพาะเกี่ยวกับการดำเนินการนิเทศภายในโรงเรียน จึงมุ่งสนใจที่จะศึกษาหาวิธีการ ดำเนินการนิเทศภายในของโรงเรียนที่จัดนิเทศภายในได้ดีมีระบบและมีประสิทธิภาพ เพื่อเสนอแนะ และนำไปเป็นแบบอย่างให้กับโรงเรียนที่ยังจัดดำเนินการนิเทศภายในได้ไม่ประสบผลสำเร็จ

เท่าที่ควร อันจะส่งผลให้โรงเรียนดำเนินการนิเทศภายในได้อย่างมีประสิทธิภาพเท่าเทียมกัน เพื่อส่งผลต่อการจัดการศึกษาและคุณภาพการศึกษาต่อไปด้วย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษา การดำเนินการนิเทศภายในที่มีประสิทธิภาพของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 1
2. เพื่อศึกษาปัญหา ในการดำเนินการนิเทศภายในที่มีประสิทธิภาพของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 1

ข้อปัญหาสำหรับการวิจัย

1. การดำเนินการนิเทศภายในที่มีประสิทธิภาพของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 1 มีการดำเนินการอย่างไร
2. การดำเนินการนิเทศภายในที่มีประสิทธิภาพของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 1 มีปัญหาในการดำเนินการอย่างไร

ขอบเขตของการวิจัย

1. การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาการดำเนินการนิเทศ ภายในโรงเรียนมัธยมศึกษา ของโรงเรียนที่มีผลการประเมินการดำเนินการนิเทศภายในสูงกว่าค่าเฉลี่ยของเขตการศึกษา 1 ซึ่งประเมินโดยหน่วยศึกษานิเทศก์กรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 1 ในปีการศึกษา 2534 จำนวน 31 โรงเรียน

2. การดำเนินการนิเทศภายในที่มีประสิทธิภาพของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 1 ยึดแนวทางการนิเทศภายใน ตามคู่มือการปฏิบัติงานตามความเชื่อและจุดเน้นของกรมสามัญศึกษา ในความเชื่อข้อที่ 4 เรื่อง การนิเทศติดตามและสนับสนุน (กรมสามัญศึกษา หน่วยงานนิเทศก์, 2531) ซึ่งครอบคลุมเรื่องต่อไปนี้

2.1 การจัดโครงสร้างการนิเทศภายใน

2.1.1 การจัดโครงสร้างระดับโรงเรียน

2.1.2 การจัดวางตัวบุคลากร

2.1.3 การจัดระบบการนิเทศ

2.2 การจัดระบบบริหารให้เอื้อต่อการนิเทศ

2.2.1 การกำหนดบทบาทหน้าที่ของบุคลากร

2.2.2 กระบวนการนิเทศ

2.2.3 การกำหนดงบประมาณ

2.3 การดำเนินงานนิเทศภายใน

2.3.1 การวางแผนการนิเทศ

2.3.2 การดำเนินการ

2.3.3 การประเมินผล

2.4 ปัญหาในการดำเนินการนิเทศภายในโรงเรียน

2.4.1 ปัญหาในการจัดโครงสร้างการนิเทศภายใน

2.4.2 ปัญหาในการจัดระบบบริหารให้เอื้อต่อการนิเทศ

2.4.3 ปัญหาในการดำเนินงานนิเทศ

3. การศึกษาเอกสาร

เอกสารที่ใช้ศึกษาการดำเนินการนิเทศภายในโรงเรียนมัธยมศึกษาของโรงเรียนที่มีผลการประเมินการดำเนินการนิเทศภายในสูงกว่าค่าเฉลี่ยของเขตการศึกษา 1 นั้น เป็นเอกสารทางวิชาการเฉพาะที่มีในปีการศึกษา 2534 เอกสารดังกล่าว ได้แก่

- 3.1 โครงการ/แผนการปฏิบัติงาน
- 3.2 รายงานผลการปฏิบัติงานประจำเดือน
- 3.3 สมุดบันทึกการประชุม
- 3.4 สมุดนิเทศการศึกษา
- 3.5 สมุดเยี่ยม
- 3.6 โครงการสอน/แผนการสอน

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. ผลจากการวิจัย จะเป็นข้อมูลให้โรงเรียนมัธยมศึกษา ได้พัฒนาการดำเนินงานนิเทศภายในโรงเรียนมัธยมศึกษา ได้อย่างมีประสิทธิภาพ
2. ผลจากการวิจัย จะเป็นประโยชน์ต่อกรมสามัญศึกษาในการปรับปรุงและส่งเสริมการนิเทศภายในโรงเรียนมัธยมศึกษา ให้ดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ

คานิยามศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย

การดำเนินการนิเทศภายในที่มีประสิทธิภาพ หมายถึง การปฏิบัติตามแนวทางการนิเทศภายในตามคู่มือการปฏิบัติงานตามความเชื่อและจุดเน้นของกรมสามัญศึกษา ในความเชื่อข้อที่ 4 เรื่องการนิเทศติดตามและการสนับสนุน ซึ่งครอบคลุมเรื่องการจัดโครงสร้างการนิเทศภายใน การจัดระบบบริหารให้เอื้อต่อการนิเทศและการดำเนินงานนิเทศภายใน จนมีผลการประเมินการดำเนินการนิเทศภายในสูงกว่าค่าเฉลี่ยของเขตการศึกษา 1

การดำเนินงาน หมายถึง วิธีการปฏิบัติงานนิเทศภายในโรงเรียนมัธยมศึกษาอย่างมีระบบ ประกอบด้วย การวางแผน การดำเนินการ และการประเมินผล

โรงเรียนมัธยมศึกษา หมายถึง สถานศึกษาที่เปิดสอนในระดับมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 1 ที่มีผลการประเมินการดำเนินการนิเทศภายในสูงกว่าค่าเฉลี่ยของเขตการศึกษา 1

ผู้บริหาร หมายถึง ผู้อำนวยการและอาจารย์ใหญ่ ซึ่งดำรงตำแหน่งหัวหน้าสถานศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 1 ที่มีผลการประเมินการดำเนินการนิเทศภายใน สูงกว่าค่าเฉลี่ยของเขตการศึกษา 1

ครูผู้สอน หมายถึง ข้าราชการครูที่ทำหน้าที่ปฏิบัติการสอนอยู่ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 1 ที่มีผลการประเมินการดำเนินการนิเทศภายในสูงกว่าค่าเฉลี่ยของเขตการศึกษา 1

เขตการศึกษา 1 หมายถึง เขตพื้นที่ที่รับผิดชอบในการจัดการศึกษาในจังหวัดนครปฐม นครปฐม ปทุมธานี สมุทรปราการ และสมุทรสาคร

การนำเสนอผลการวิจัย

ผู้วิจัยจัดลำดับขั้นตอนการเสนอ โดยแบ่งออกเป็น 5 บทดังนี้

บทที่ 1 กล่าวถึงความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา วัตถุประสงค์ของการวิจัย ขอบเขตการวิจัย ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย คำนียามศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย และวิธีดำเนินการวิจัย

บทที่ 2 กล่าวถึงแนวคิด ทฤษฎี หลักการ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. ความหมายของการนิเทศภายในโรงเรียน
2. ความจำเป็นของการนิเทศภายในโรงเรียน
3. จุดมุ่งหมายของการนิเทศภายในโรงเรียน
4. หลักการนิเทศภายในโรงเรียน
5. ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการนิเทศภายในโรงเรียน

6. กิจกรรมการนิเทศภายในโรงเรียน
7. การดำเนินการนิเทศภายในโรงเรียน
8. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการนิเทศภายในโรงเรียน

บทที่ 3 กล่าวถึงวิธีดำเนินการวิจัย และการเก็บรวบรวมข้อมูล ประกอบด้วย วัตถุประสงค์ของการวิจัย ประชากรที่ใช้ในการวิจัย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การเก็บรวบรวมข้อมูล และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

บทที่ 4 กล่าวถึงผลการวิเคราะห์ข้อมูล โดยการนำเสนอ ในรูปแบบของคำอธิบาย ประกอบตาราง

บทที่ 5 กล่าวถึงสรุปผลการวิจัย อภิปรายผลการวิจัยและข้อเสนอแนะในส่วนสุดท้าย จะเป็นบรรณานุกรมและภาคผนวก

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย